

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 525/2025
22.01.2025. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Гордане Комненић, председника већа, др Илије Зиндовића, Марије Терзић, Добриле Страјина и Драгане Миросављевић, чланова већа, у парници тужиље АА из ..., чији је пуномоћник Марко Радивојевић из ..., против туженог ББ из ..., чији је пуномоћник адвокат Милош Марјановић из ..., ради накнаде штете, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против решења о трошковима поступка садржаног у ставу трећем изреке пресуде Вишег суда у Јагодини Гж 1038/24 од 18.10.2024. године, у седници одржаној 22.01.2025. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији туженог изјављеној против решења о трошковима поступка садржаног у ставу трећем изреке пресуде Вишег суда у Јагодини Гж 1038/24 од 18.10.2024. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија туженог изјављена против решења о трошковима поступка садржаног у ставу трећем изреке пресуде Вишег суда у Јагодини Гж 1038/24 од 18.10.2024. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Јагодини П 766/23 од 26.08.2024. године ставом I изреке, делимично је усвојен тужбени захтев тужиље и обавезан тужени да тужиљи исплати износ од 50.000,00 динара на име накнаде нематеријалне штете због претрпљених физичких болова са законском затезном каматом од 26.08.2024. године до исплате. Ставом II изреке одбијен је као неоснован део тужбеног захтева преко досуђеног износа од 50.000,00 динара до траженог износа од још 50.000,00 динара на име накнаде нематеријалне штете због претрпљеног страха са припадајућом законском затезном каматом. Ставом III изреке, обавезан је тужени да тужиљи накнади трошкове парничног поступка у износу од 78.480,34 динара са законском затезном каматом на досуђени износ трошкова од извршности до исплате.

Пресудом Вишег суда у Јагодини Гж 1038/24 од 18.10.2024. године, ставом првим изреке, потврђена је првостепена пресуда у ставу првом изреке у делу којим је тужени обавезан да тужиљи на име накнаде нематеријалне штете због претрпљених физичких болова исплати износ од 30.000,00 динара са законском затезном каматом од 26.08.2024. године до исплате, а жалба туженог је у односу на овај део одбијена као

неоснована. Ставом другим изреке, преиначена је првостепена пресуда у преосталом делу става првог изреке, тако што је тужбени захтев тужиље којим је тражила да се обавезе тужени да јој исплати за претрпљене физичке болове преко износа од 30.000,00 до износа од 50.000,00 динара износ од 20.000,00 динара са законском затезном каматом од 26.08.2024. године до исплате је одбијен као неоснован. Ставом трећим изреке, преиначено је решење о трошковима поступка садржано у ставу трећем изреке првостепене пресуде тако што је обавезан тужени да тужиљи на име трошкова парничног поступка исплати износ од 154.160,69 динара.

Против решења о трошковима поступка садржаног у ставу трећем изреке правноснажне пресуде донете у другом степену тужени је благовремено изјавио ревизију, због погрешне примене материјалног права, позивајући се на одредбу члана 404. став 1. ЗПП.

Испитујући дозвољеност ревизије на основу члана 404. став 2. Закона о парничном поступку - ЗПП („Службени гласник РС“, бр. 72/11,...18/20), Врховни суд је нашао да нису испуњени услови за одлучивање о ревизији као изузетно дозвољеној.

Ревизија је изузетно дозвољена, сагласно одредби члана 404. став 1. ЗПП, због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која се не би могла побијати ревизијом, ако је по оцени Врховног суда потребно да се разморе правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија). Одредбом члана 420. став 6. ЗПП прописано је да се у поступку поводом ревизије против решења сходно примењују одредбе овог закона о ревизији против пресуде.

Наиме, ревизијом се побија одлука која не чини главни захтев, јер је њоме одлучено о трошковима поступка, чији се обрачун врши у сваком поступку појединачно, применом одредби Закона о парничном поступку, Адвокатске тарифе и Таксене тарифе, према успеху у спору, узимајући у обзир само оне трошкове који су били потребни ради вођења парнице. Будући да се оспорава споредна одлука о процесном питању конкретног спора, не постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, као ни потреба уједначавања судске праксе или новог тумачења права.

Из наведених разлога, одлучено је као у ставу првом изреке применом члана 404. став 2. ЗПП.

Ревизија није дозвољена ни у смислу члана 410. став 2. тачка 5. у вези са чланом 420. ЗПП.

Одредбом члана 28. ЗПП, прописано је да ако је за утврђивање стварне надлежности, састава суда, права на изјављивање ревизије и у другим случајевима прописаним у овом закону меродавна вредност предмета спора, као вредност предмета спора узима се само вредност главног захтева (став 1). Камате, уговорна казна и остала споредна тражења, као и парнични трошкови не узимају се у обзир ако не чине главни захтев (став 2).

Имајући у виду да је у конкретном случају ревизија изјављена против другостепене одлуке о трошковима поступка, дакле против решења којим је одлучено о споредном тражењу странака, које не представља главно потраживање, то ревизија није дозвољена, па је Врховни суд применом члана 413. ЗПП одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Гордана Комненић, с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић